

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1672

за изменение в частта за разноските

гр. София, 01.02.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в  
закрито заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова**

като разгледа дело номер **7900** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 248 от Гражданскопроцесуалния кодекс (ГПК) вр. с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод искане от 07.01.2013 г. на драгомир Ч. А. чрез пълномощника му адв. Л. Д., с което се моли да се измени постановеното по делото решение № 7146 от 20.12.2012 г. в частта му относно присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Като аргумент е посочено, че е достатъчно съществуването на съгласие между договарящите страни, относно размера на договореното възнаграждение, без да е необходимо същото да е внесено. Допълнително се акцентира, че договореното адвокатско възнаграждение представлява разноски, по смисъла на чл. 78 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, дори заплащането му да е отложено, или постановено под условие. Цитира се и практика на ВКС по този въпрос.

В дадения на основание чл. 248, ал. 2 от ГПК срок на ответника – началникът на О”ПП”- СДВР, същият е взел становище по направеното искането като го е оспорил.

По допустимостта на искането:

Видно от приложеното по делото съобщение, жалбоподателят е бил уведомен за постановеното по делото съдебно решение № 7146 на 20.12.2012 г., от което му е връчен препис на 03.01.2013 г. Молбата, предмет на разглеждане, е подадена от процесуалния му представител на 07.01.2013 г. Следователно, искането за допълване на решението в частта за разноските е направено в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, поради което е допустимо и следва да бъде разгледано досежно неговата основателност.

По основателността на искането:

С постановеното на 20.12.2012 г. съдебно решение, съдът е приел, че жалбоподателят е направил искане за присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разноски без да е посочен техния размер и без да е депозиран и списък в тази връзка

на основание чл. 80 от ГПК. При това положение на жалбоподателят са присъдени разноски, представляващи 10 лева внесена държавна такса по делото, но е и адвокатско възнаграждение, тъй като от представения договор за правна помощ (стр. 31) е видно, че е уговорено възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лева, но реално в графата внесена сума не е посочена такава, поради което е прието, че реално уговореният адвокатски хонорар не е платен.

Следва да бъде отбелязано, че производството по [чл. 248, ал. 1 ГПК](#) е предвидено за допълване на решението при непроизнасяне на съда по искането за разноски или изменение на решението при допусната грешка в изчислението, но не и за отстраняване на пропуск на страната, когато не е направила такова искане. Настоящият съд се е произнесъл в решението си по отношение на разноските с оглед направените искания до него – има искане за присъждане на сторените разноски от страна на жалбоподателя.

Съгласно изричната норма на [чл. 80 от ГПК](#), приложима на основание [чл. 144 от АПК](#), страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното по делото заседание в съответната инстанция. В случай, че страната не е представила такъв списък на основание чл. 80, изр. 2 тя няма право да обжалва решението в частта му за разноските.

По отношение на наведените доводи с искането, настоящият съдебен състав намира същите за неотнормирани, тъй като уговарянето и заплащането на адвокатското възнаграждение може да е свързано както с крайния момент на изплащане на същото, за което се представят доказателства със списъка на разноските по чл. 80 от ГПК, така и неговия размер в случаите на оказана безплатна адвокатска помощ по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата, когато възнаграждението следва да бъде присъдено. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд.

Имайки предвид горното, молбата на Д. Ч. А. следва да се остави без уважение.

Във връзка с изложеното, Административен съд София - град, I отделение, 8 състав

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане от 07.01.2013 г. на процесуалния представител на жалбоподателя Д. Ч. А., за изменение на Решение № 7146 от 20.12.2012 г., в частта на присъдените му разноски. Определението подлежи на обжалване по реда на обжалване на съдебното решение, чл. 248, ал.3 от ГПК, в 14 дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд с частна жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: